

Første Thessalonikerbrev kap. 2

Paulus' ophold i Thessalonika

v1 Brødre, I ved jo selv, at den indgang, vi fik hos jer, ikke var forgæves, **v2** men skønt vi, som I ved, lige var blevet plaget og mishandlet i Filippi, fandt vi frimodighed i vor Gud til at forkynde hans evangelium for jer under megen kamp. **v3** Vor forkyndelse skyldes ikke vildfarelse eller urene motiver og sker ikke med svig; **v4** men vi forkynder sådan, som Gud har fundet os værdige til at få evangeliet betroet, ikke for at behage mennesker, men Gud, som prøver vort hjerte. **v5** Vi optrådte jo, som I ved, aldrig med smigrende ord og heller ikke med fordækt griskhed – det er Gud vidne på! **v6** Vi søgte heller ikke anerkendelse hos mennesker, hverken hos jer eller andre, **v7** og det skønt vi som Kristi apostle havde ret til at ligge jer til byrde. Tværtimod færdedes vi med venlighed blandt jer. Som en mor tager sig af sine børn, **v8** sådan ville vi af ømhed for jer gerne give jer ikke blot Guds evangelium, men også vort liv. For vi var kommet til at holde af jer. **v9** Brødre, I husker jo vores slid og møje; vi arbejdede nat og dag for ikke at ligge nogen af jer til byrde, mens vi prædikede Guds evangelium for jer. **v10** I selv, og Gud, er vidner på, hvor fromt, retskaffent og uangribeligt vi færdedes blandt jer, som tror. **v11** I ved også, hvordan vi, som en far over for sine børn, **v12** formanede og opmuntrede og tilskyndede hver eneste af jer til at leve, som Gud vil det, han der kalder jer til sit rige og sin herlighed.

v13 Derfor takker vi også Gud uophørligt. For da I modtog Guds ord, som I hørte af os, tog I ikke imod det som menneskeord, men som det, det i sandhed er, Guds ord, og det virker i jer, som tror. **v14** I, brødre, ligner jo Guds menigheder i Judæa, som er i Kristus Jesus, for I har lidt det samme af jeres landsmænd, som de har lidt af jøderne, **v15** der slog både Herren Jesus og profeterne ihjel, og som har fordrevet os, og som ikke behager Gud og er imod alle mennesker, **v16** fordi de hindrer os i at tale til hedningerne, så de kan blive frelst; sådan fylder de altid deres synders mål. Men vreden er kommet over dem til fulde.

Paulus' længsel efter menigheden

v17 Brødre, for en tid er vi blevet bortrevet fra jer som fra vore børn, dog kun i det ydre, ikke i hjertet. Så meget mere ivrige har vi i vores store længsel været efter at se jer igen ansigt til ansigt. **v18** For vi har villet komme til jer, jeg, Paulus, indtil flere gange, men Satan afskar os fra det. **v19** For hvem er vort håb eller vor glæde eller vor hæderskrans over for Jesus, vor Herre, når han kommer, om ikke netop I? **v20** I er jo vor ære og glæde.